

23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303).

* * * * *

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα
α προ ο ος σε ει σα α α α κου σο ον μου
προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με ε
προ ο ος σε ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
ε

Κα τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
χη η η μου ως θυ μι α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μουου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
η ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αϊς ^{υ̇ ρ̇}

Σ^{Πα} υν αν θρωποισερ γα ζο με ε νοιςτην α νο μι ι

α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ

των ^{υ̇ ρ̇}

Π^{Πα} αι δεν σει με δι καιος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ^{Δ̇ ρ̇} ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κε φα

λη ην μου ^{υ̇ ρ̇}

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο κι

αις αυ των ^{υ̇ ρ̇} κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των ^{υ̇ ρ̇}

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ^{Δ̇ ρ̇} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ̇ ρ̇} δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ^{υ̇ ρ̇}

Ο^μ τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφ θαλ

μοι οι μου ^{Δ̇ ρ̇} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^{υ̇ ρ̇}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ
εγ νωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε
κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου ^{u q}

E ^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{v' 22} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q}

Π ^{Κε} ρο ο σχε προς την δε η σι ιν μου ^{v' 22} ο ο τι ε

τα πει νω θην σφοδρα ^{u q}

P ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ' 22} ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{u q}

E ^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^{u q}

E ^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ως μοι ^{u q}

Ἰστῶμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν δ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου καὶ δ' στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος Πά φ

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,

^{Δ' 22} ^χ ει σα

κουσον τη ης φω νη η ης μου ^{π q}

Πα
 Δ ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι
 στε δι ι α α βο ο λον η η η η η
 Κε
 σχυ υ υ υ νας και δι α της Α να στα σε
 Δι Πα
 ω ω ω ως σου το κε ε εν τρο ον της α μαρ τι
 ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω
 Κε
 σα ας η η μας εκ των πυ λω ω ω ν του θα
 Πα
 να α α του δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε
 ε ε ες

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εἰς τὴν φω

νην τηςδε η η σε ω ω ω ως μου

Πα
 Ο την Α να στα σιν δι δουςτω γε νει των α αν θρω
 Δι Πα
 ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην η
 Κε
 η η η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α
 Δι
 αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε πηρ θη η σαν
 Πα Κε
 πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ει σε λη λυ θε
 Μ
 γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος

λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε ε ελ

θε ε ε ε τε και τοις εν τω σκοτει α να καλυυ

πτε ε σθε

Στίχ. γ'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Mε γα θα α αυ μα ο των α ο ρα τωων Κτι

ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α θων α

νε ε στη ο ο α θα α α να α α α τος

δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου τον προ

σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ του

ευσ πλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ

σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

να α θε ε ον υ μνιν με ε μα θη η κα α μεν

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ε^{Πα} σπε ρι νηνπροσκυνησινπροσφερομενσοιτωα
 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των
 αι αι ω ω νων ως εν ε σοπτρωδι ασαρκο ο ος
 λα αμ ψαν τι ι τω κο ο ο σμω και με ε χρι ις
 Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε
 σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φωσ της α
 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α
 αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

ᾠχος δ΄. Αὐτόμελον.

Στίχ. ε΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. ς΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ῥωμαλέω φρονήματι, πεποιθῶς ἠτόμολησας, ὥσπερ λέων ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθειρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος, καὶ κολάσεων, πολυτρόποις ἰδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Στίχ. ζ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἔνδοξε, μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ

αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Στίχ. η΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε· καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
Α ξι ως του ο νο ο μα το ος ε ε ε πο
ο ο λι ι τε ε ευ σω στρα τι ω ω τα α α Γε ω
ωρ γι ι ι ι ε τον σταυ ρον γαρ του Χρι ι στου
επ ω μω ων α ρα α α α με ε ε ε νος την
εκ δι α βο λι κης πλα νης χερ σω θει σαν γην ε
καλ λι ι ε ερ γη η η η σας και την α καν θω
δη η η θρη η σκει ει ει αν των ει δω λων
ε ε κρι ι ι ζω ω ω σα ας της ορ θο δο ο

ξου πι ι στε ε ως κλη μα κα α α τε φυ υ
 τε ε ε ευ σας ο θεν βλυ στα α νεις ι ι α
 α μα α α α τα τοις εν πα ση τη οικου με νη πι
 ι στοις και Τρι α αδος γε ε ω ωρ γος δι ι ι ι
 και αι ος α α νε δειει ει ει χθης πρεσβευ ε δε
 ο με ε ε θα υ περ ει ρη η νη η ης του ου
 κο ο ο σμου και σω τη ρι ι ι α ας τω ων ψυ
 χω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ ση της
 α πει ρο γα μου ου νυ υ υ μ φης ει ει κων δι ι ε γρα
 α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης δι
 αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος εν

^{Δι} ^{Πα}
 θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ ^{Κε} πη ρε τη ης του θα
 α α α αυ μα α α τος ^π το τε τον βυ θον ε
^{Πα}
 πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ ^υ νυ υ υν
 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως ^Δ η
^π
 Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α με
^{Κε}
 τα την πα ρο δον τουου Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει
^υ
 νε εν α α α βα α α τος η α α α α
 α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο
^{Πα}
 ω ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου
^π
 η ηλ ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ρος
^υ
 ο ω ω ω ν και αι προ ο ων και φα νεις ως αν
^υ
 θρωω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ονη μα α α α α
^π
 α α ας

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα:

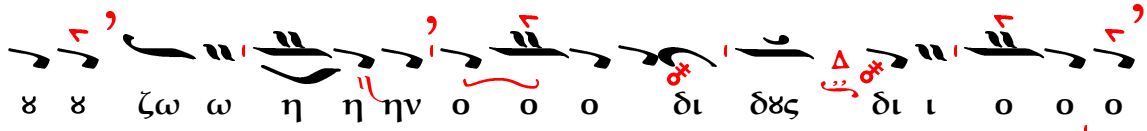
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.
Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

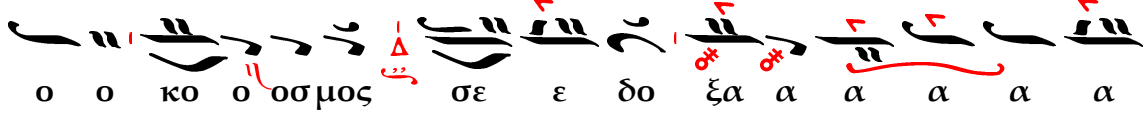
Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ

 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

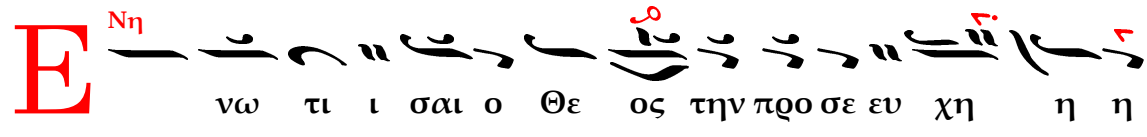
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

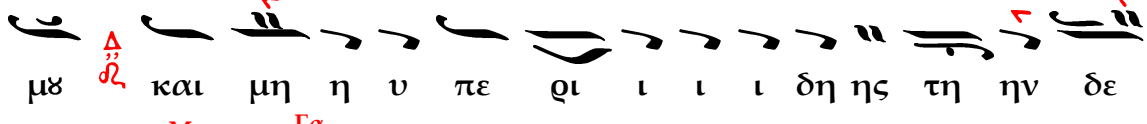
Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ᾠὴ Γα ϕ

E^{Nη} νω τι ι σαι ο Θε ος την προ σε ευ χη η η

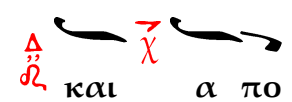

 μϝ και μη η υ πε ρι ι ι ι δη ης τη ην δε

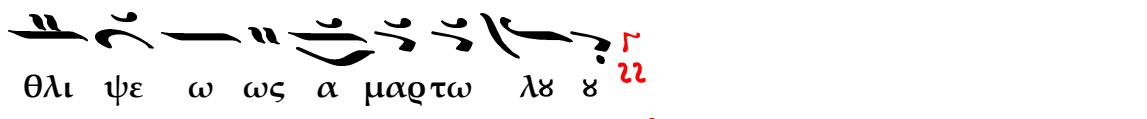

 ε η σι ι ιν μϝ

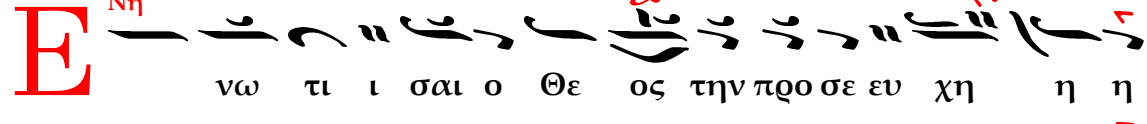
Στίχ. α΄. Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ

ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ

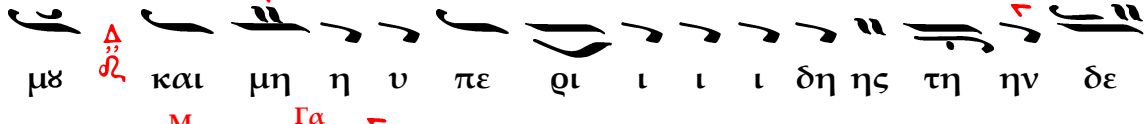
 και α πο

 θλι ψε ω ως α μαρτω λϝ

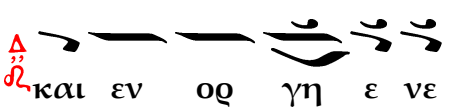
E^{Nη} νω τι ι σαι ο Θε ος την προ σε ευ χη η η

 μϝ και μη η υ πε ρι ι ι ι δη ης τη ην δε

 ε η σι ι ιν μϝ

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν

 και εν ορ γη ε νε

 κο ο τεν μοι

Ε^{Νη} νω τι ισαι ο Θεος την προσευχη η η
 μϛ ^Δ και μη η υ περι ι ι ι δη ης τη ην δε
 ε η σι ι ιν μϛ ^{Γα} ²²

Στίχ. γ'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, ^Δ και ο Κυ υ ρι ι
 ο ος ει ση η κϛ σε ε ε μϛ ϛ ²²

Ε^{Νη} νω τι ισαι ο Θεος την προσευχη η η
 μϛ ^Δ και μη η υ περι ι ι ι δη ης τη ην δε
 ε η σι ι ιν μϛ ϛ ϛ ϛ ^{Γα} ²²

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιίου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις

ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦντες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ

σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Τὸ Στιχηρὸν Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Σ ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και
των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των
με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε
δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω
πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πυ υ λας τρι η με ρος α
νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣η̣ ————— Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της A να στα σε ως Χρι
στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορθου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυτη η ημερα ην εποιησεν ο Κυριος αγαλλιασωμεθα και ευφρανθωμεν εν αυτη

Παscha το τερον Παscha Κυριου Παscha Παscha πανσεβασμιον ημιν ανετειλε Παscha εν χαρα αλληλους περιπτωξωμεθα ωωωω Παscha λυτρον λυυυυπης και γαρ εκταφουσημερον ωσπερ εκπαστου εκλααμψας Χριστος τα Γυναιαχαρας επλησε λεεγων κηρου ξατε Αποστοοοολοις

Δόξα. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος Παφ

Μ Πα οξαα Πατριιι και αι Γιυιυιω και αγιωω Πνευμααατι

Tον νο ε ρον α δα μαν τα της καρ τε ρι ας
 α δε ελ φοι πνευ μα τι κως ευ φη μη η η
 σω ω ω ω μεν Γε ωρ γι ον τον α οι οι οι οι
 δι ι μον μα α α αρ τυ υ υ υ ρα ον υ περ Χρι
 στου πυ υ ρου με ε νον ε χαλ κευ σαν κιν δυ υ νοι
 και ε στο μω σαν βα α α σα α α νοι και ποι
 κι λαι κο λα σεις α νη λω ω σαν σω μα το φυ υ υ
 σει φθει ρο ο ο ο με ε ε ε νον ε νι ι κα
 γα αρ ο ο ο πο ο ο θο ος την φυ υ υ σιν
 δι α θα να του ου πει ει θων το ον ε ρα α στην
 δι α βη η ναι προ ος το ο ον πο θου ου ου
 με ε ε ε νον Χρι στο ο ο ον τον Θε ε ον και
 Σω τη ηρα των ψυ υ χων η η μων

Ἦχος Πα ρ

Kαι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

A^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι συ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοι οις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Εἶτα ὁ β' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος Δι-Θ

Ως των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω
 χων υ πε ρα σπισ της α σθε νων των ι α τρος βα σι
 λε ων υ πε ερ μα χος Τρο παι ο φο ρε με γα λο

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *